

[Flygaard]

dets jordpolitiske synspunkter. Men nogle har været tilbageholdende, når vi talte om at inddrage den eksisterende jordværdi med eller uden erstatning, ligesom andre igen har peget på, at man ikke ud fra et vist ejendomsretligt synspunkt kunne inddrage nominelle stigninger, der udelukkende har deres baggrund i et stigende prisniveau.

Retsforbundet har fremsat sit forslag ud fra et realpolitisk synspunkt for at komme de anførte synspunkter i møde. Vi vil ikke beskutte værdistigninger på bygninger, fordi en sådan værdistigning kun vil være af nominel karakter. Vi vil dog gerne gøre den bemærkning, at debitorgevinster ved inflation og kreditorgevinster ved deflation kan neutraliseres gennem en indeksering af lånemarkedet, og vi vil yderligere gøre den bemærkning, at kapitalgevinster, som måtte opstå ved overgang til et friere boligmarked, bør gøres til genstand for beskatning ud fra synspunktet om en arbejdsfri og samfundsskabt gevinst.

Endelig vil vi gerne give udtryk for, at kapitalgevinster, der er et produkt af en ændret lovgivning, bør gøres til genstand for beskatning. Retsforbundet vil gerne pege på den fordel, som en løbende beskatning har fremfor en engangsafgift ved salg. En sådan vil hæmme omsætningen og skabe likviditetsmæssige vanskeligheder.

På denne baggrund må det efter retsforbundets opfattelse på ny være understreget, at der er et betydeligt behov for at gennemføre en effektiv beskatning af de reelle jordværdistigninger.

Det står ikke bedre til med regeringens pengepolitik. Vi har på ny fået en rekordhøj diskonto. Renteniveauet nærmer sig de 20 pct. Det er dels et produkt af inflationen, dels et produkt af, at regeringen skal finansiere sit underskud i statskassen både til at dække nye underskud og til at dække fornyelsen af gamle lån med, dels et produkt af behovet for at kunne opnå den tilstrækkelige lånfinansiering i udlandet.

Til slut skal jeg blot sige om et fjerde led i regeringens økonomiske politik, netop dens indkomstpølitik, at den jo også er slået fejl. Alle erkender, at indkomstpølitik er en uhyggelig kortsigtet løsning. Gak til Norge og bliv viis, har man sagt. Men det er at tage glæden på forskud. Alle ved, at man pr. 1. januar 1980 får en pris- og lønekspllosion – galgenfristen bliver dyr.

Indkomstpølitikken har også haft en anden virkning derved, at den stort set kun har kunnet gennemføres i den offentlige sektor med det til følge ved de sidste tre overenskomstfornyelser, at betydelige dele af den offentlige sektor har fået et efterslæb.

Til sidst skal jeg blot som en sammenfattende opfattelse give udtryk for, at vi vil få en bedre løsning af de økonomiske problemer i Danmark, om man vil respektere de reelle flertal, der måtte være i de enkelte sager.

Lars Emil Johansen (SF):

Ligesom de tidligere talere skal jeg heller ikke medvirke til nogen dagsordener, men nøjes med at holde mig til, lad mig sige min del af riget.

Jeg vil gerne have lov til at rette tingets opmærksomhed på Grønland et lille øjeblik, idet jeg finder det passende at komme med enkelte bemærkninger under den åbningsdebat, der samtidig bliver afslutningen på det siddende folketings arbejde.

Siden der sidst blev holdt åbningsdebat her i salen, er der opstået en ny situation i Grønland. Som alle ved, blev hjemmestyret indført den 1. maj i år og er således en realitet i dag. Det betyder, at Grønland i politisk henseende har fået en ændret status og ændrede muligheder i forhold til tidligere. Det betyder også, at en del af det lovgivningsarbejde, der tidligere er blevet udført af dette ting, nu udføres af Grønlands eget nye parlament, det grønlandske landsting. Hjemmestyrets indførelse har således åbnet mulighed for at rette op på de mange skæve forhold, som jeg sammen med andre grønlandske folketingsmedlemmer i løbet af de sidste knap seks år har omtalt så ofte fra denne talerstol. Nu er den del af opgaven færdig, der har med den tekniske side af sagen at gøre, nu skal vi til at finde løsninger på de mange problemer og på de mange opgaver, som det hjemmestyrende Grønland har en velbegrunnet forventning om skal være følgen af indførelsen af det nye styre.

I den forbindelse vil jeg gerne have lov til at udtale, at det er mit og siumuts håb, at det danske folketing og regering vil vise tillid til og respekt for det hjemmestyrende Grønlands evne til selv at forvalte det nye system på en for Grønland og for rigsfællesskabet